Deltagelse ved VM for Redningshunde den 29.06 – 03.07 2011 i Chastre Belgien.

Poul Erik Lange og jeg kørte af sted søndag morgen, så hunden havde en chance for at vende sig til varmen i Belgien.
Vi havde indlogeret os gennem nettet på et lille Bed og Breakfast 14 km fra konkurrencestedet. Det viste sig, at deltagerne fra Sverige havde valgt det samme sted, så vi havde nogle meget hyggelige dage sammen med de 2 svenske deltagere og deres supportgruppe.

Dyrlægetjek og officiel åbning

Onsdag startede med tilmelding og dyrlægetjek. I dag skal alle hunde være med chip for at kunne deltage. Det er ikke nok med en øretatovering.

Derefter teamledermøde. Her blev der sagt, at man ikke kunne deltage i stævnet, hvis man ikke havde deltaget med hund ved indmarch og åbning. Hvis man forlod stævnet inden afslutningen søndag, ville man ikke have mulighed for at deltage i IRO arrangementer de næste 12 måneder. Dette for at sikre, at alle hundeførere deltog i åbningen og afslutningen.

Efter teamledermødet tog vi tilbage til konkurrenceområdet, hvor en prøvehund gennemgik lydighed og færdighedsbanen. Herefter forklarede dommerne, hvordan det skulle have set ud, hvis redningshundeteamet skulle have opnået max point.
I dag må man ikke betræde områderne før selve konkurrencen. Dvs. at der ikke er mulighed for at træne på forhindringerne og lydighedsområdet er nyt for hunden.

Så var det tid til indmarch. En tur på ca. 3 km men det føltes meget længere pga. af varmen.
Herefter officiel åbning og de obligatoriske taler.
Dagen sluttede med lodtrækning kl.20.00 og derefter grillmad.

Færdighedsbanen

Min lodtrækning så fin ud med færdighed torsdag kl. 11.48, rundering fredag kl. 10.50, og lydighed lørdag kl.12.00, hvilket betød at jeg ikke skulle op om søndagen.
Færdighedsbanen så vældig stabil ud, så efter at hunden var kontrolleret for chip, var det bare at gå i gang. Vi opnåede 44 point og det var OK. Trods det at der kun var afsat 8 minutter pr. hund i færdighed, virkede det ikke forjaget.

Efter færdighed kørte vi ud og så på ruineftersøgning. Ruinen var et lille bjerg af

forskellige brokker og mange hunde lavede gode eftersøgninger med gode halsgivninger. Når figuranterne var gemt på bagsiden af ruinen, kunne hundeføreren på det område han måtte stå, ikke høre når den gav hals. Dette betød, at dommerne flere gange måtte kalde hundeføreren frem til hunden. Det kostede dog ikke noget i bedømmelsen.

Mens vi så på ruineftersøgning, kunne vi høre, at der blev talt meget om runderingen. Ingen havde endnu fundet alle figuranterne.

Noget af det underlige var, at 3 hunde i træk, som brugte bringsel, alle kom tilbage til hundeføreren med bringslet i munden, men når de skulle løbe tilbage figuranten, valgte alle hundene at trække hundeføreren i en forkert retning. Hundene ville ikke tilbage til figuranten og derved fik de en fejlmarkering.

Medens vi hørte dette, stod jeg sammen med Bosse fra Sverige og han var lige så forundret som jeg. I Sverige er der mange, der bruger bringsel i rundering og han fortalte, at det stort set aldrig sker, at hunden ikke løber tilbage til figuranten, når denne er fundet.

Rundering

Fredag var det så min tur i rundering. Indtil nu var ingen bestået, men Dina virkede oplagt og jeg var fortrøstningsfuld. Hunden blev tjekket for chip og så skulle vi i gang.
Hunden løb godt ud og i tredje udslag lød der en flot halsgivning. (Hvor svært kunne det være).
Der var afsat 20 min. pr. hund og der skulle findes 3 figuranter.
Der var virkelig fart på Dina og den reagerede fint på vendingerne, så jeg var meget tilfreds med dens løbemønster. Da jeg nåede 200 m. mærket var den længe væk, men der kom ingen halsgivning. Ved 250 m. mærket var der et relativt åbent stykke med brombærkrat og her kunne vi se, at Dina fik fært og i galopspring hen over brombærkrattet sprang hun af sted til hun nåede figuranten, men der kom ingen halsgivning. Pludselig vendte hun om og løb tilbage til mig.
Herefter var det umuligt at få hunden ud i retning af figuranten trods mange, mange forsøg. Tiden var gået og hunden var træt. ØV ØV.
Dommeren meddelte efterfølgende, at Dina havde været ved figuranterne men uden halsgivning.

Lydighed

Lørdag var vi så oppe i lydighed. Hunden blev endnu engang undersøgt for chip og så gik vi lydighed. Dvs. vi forsøgte, men Dina og jeg var ikke helt enige om, hvordan programmet skulle gennemgås. Vi fik sølle 23 point.

Lørdag skulle Bosse fra Sverige så op i rundering. Hans hund plejer at være meget sikker, så den ville vi gerne se.
Vi fik lov at gå med og hans rundering lignede utrolig meget Dinas. I første udslag en meget flot markering, dog i den modsatte side end Dinas, for derefter ikke at markere mere.
Den sidste figurant på det åbne stykke i brombærkrattet var den samme. Her lagde Bosses hund sig ned ved figuranten et kort øjeblik, for derefter at løbe tilbage. Helt uforklarligt.
Bosse fik samme besked af dommeren, at hunden havde været ved alle figuranterne.

Afslutningsceremonien

Da konkurrencen sluttede søndag, havde ingen bestået rundering, og IRO ledelsen havde lovet, at de ville undersøge, hvad problemerne ved rundering kunne være.

Ved afslutningsceremonien søndag blev det meddelt, at man stadig arbejdede på at finde en forklaring på runderingsproblemet.
Der blev læst et brev op, skrevet af overdommeren Otto Lanz, at han desværre ikke kunne deltage ved afslutningen pga. af sygdom og at han frasagde sig alle sine tillidshverv, han havde i IRO.
En noget underlig afslutning. For mig virkede det som om, at man har afskediget Otto Lanz, da han måske er den ansvarlige for runderingen. – men vi ved jo ingenting.

Til næste år er der VM i Ukraine i perioden 26.-30. sept. 2012
Der er kommet nye IPO-R regler og de er meget anderledes fra dem vi kender i dag.
De træder allerede i kraft den 1. jan. 2012, så det gælder om, at vi får dem oversat så hurtigt som muligt.
Dette betyder, at de IPO-R prøver, vi afholder i Danmark i 2012, er efter de nye regler.

